

dat de verdedigingen nog eenige dagen zijn gerekt geworden. (1).

Deze, en wellicht nog andere oorzaken, waaromtrent wij hier in geene beschouwingen zullen treden, hebben bestaande vooroordeelen meer en meer voedsel gegeven; en wanneer men niet geheel vreemdeling is in de nog heerschende denkwijze, moet men erkennen, dat deze, in dit opzigt, verre is van billijk te zijn. Veel wordt dat dwaalbegrip versterkt, van eene zijde, waarvan zulks het minste verwacht zoude worden, en waar juist het belang om het tegenovergestelde te bewerken het meeste bestaat. Maar zulks belet niet, dat dwaling dwaling blijft, ofschoon ook door een gezag, hetwelk men eerbiedigen moet, geheiligd.

Sommigen zijn van gedachte, dat tot de vestingdienst minder fysieke krachten, en eene mindere activiteit dan tot de dienst bij het leger te velde vereischt worden, aan eerstgemelde dienst meer of min het denkbeeld van invalidenschap verbindende. Deze hebben voorzeker nooit de dienst binnen eene vesting gadegeslagen; daar reeds een oppervlakkige blik genoeg geweest zoude zijn, hen van gedachten te doen veranderen. De tegenwoordige tijden kunnen mede daarvan ten bewijze strekken. Men hebbe slechts te zien, wat er door Artillerie en Genie in de grensvestingen van dezen staat verrigt is, slechts voor eenige dagen de verrigtingen der Infanterie en andere wapens binnen die vestingen en derzelver omtrek, gade te slaan, om zich te overtuigen, dat vestingdienst althans geene mindere werkdadigheid dan de dienst bij het te veld staande leger vereischt.

Indien de vergelijking van vestingdienst met dienst bij het mobiele leger eenige weinige punten van verschil oplevert, dan is dit verschil niet in het meerder of minder nuttige of eervolle, maar in het meerder of minder aangename gelegen. Maar zoo de balans in dat opzigt al ten voordeele van de dienst bij het te velde zijnde leger overhelt, kan dit niet anders dan de betrekkelijke waarde der vestingdienst verhoogen.

In eenen Staat als de onze is het vooral van belang, dat men van deze waarheid overtuigd zij, en dat men niet met eene zekere geringschatting een der voornaamste, zoo niet de allervoornaamste middelen, ter handhaving onzer onafhankelijkheid beschouwe; maar integendeel, zoowel door het bestrijden der te dezen aanzien gevestigde dwalingen, als door het meer huldigen en beloonen

van diensten, binnen de vestingen aan den lande bewezen, openlijk erkenne, dat het vaderland in deze vege omstandigheden, niets minder verplicht is aan hen, die deze vestingen, ten deele ontmanteld, in hechte bolwerken tegen den overmoed des vijands hervormden, dan aan hen, die denzelfden vijand in het open veld, met even veel roem als geluk bestreden.

Verscheidenheden.

Volgens een particulier schrijven uit Berlijn, zoude bij de onlangs plaats gehad hebben de bevorderingen bij het Pruissische leger, de ouderdom in dienst, in zoo verre niet in aanmerking zijn gekomen, als dáár, waar dezelve met de noodige vereischten en kundigheden gepaard ging. Deze bevorderingen, waarbij een derde gedeelte der hoofdbedieningen bij het leger zijn veranderd, werden algemeen te Berlijn toegejuicht.

BRIEFWISSELING.

De *Militaire Spectator* heeft ontvangen een uitvoerig artikel, betreffende de geneeskundige dienst en de Elèves bij 's Rijks hospitaal met het opschrift: *de waarheid moet gezegd en zal gehoord worden.*

De *Spectator* met deze woorden, onder zekere bepalingen, instemmende, is echter met het bedoelde onderwerp zelf te weinig bekend om over de al- of niet gegrondheid der gemaakte aanmerkingen te kunnen oordeelen, of zich voor deze verantwoordelijk te stellen. Indien de schrijver van dat artikel, zich een opregt vriend des *Vaderlands* noemende, zich met die verantwoordelijkheid belasten, en aan den *Militairen Spectator* nader bekend maken wil, zal aan zijne mededeelingen in een der eerste nummers van dit Tijdschrift eene plaats ingeruimd worden.

De brief van een oud officier kan niet door ons geplaatst worden; alleen de aanhef van denzelfden is van eenig algemeen belang; doch ook wij waren reeds bedacht, om dat onderwerp, wanneer het tijd zal zijn, te behandelen. Het overige gedeelte is, zonder dat de man, die bedoeld is, wordt aangewezen, te bijtend scherp, en zoo het ons voorkomt, zonder doel.

De Spectator.

(1) DELPRAT t. a. p.